

Odchod Jeho Svatosti Suhotry Maharádže

Drazí oddaní,

Přijměte prosím moje hluboké poklony. Sláva Šrílovi Prabhupádovi! Dovolte mi, abych se s vámi všemi podělil se svým velkým zármutkem, kvůli odchodu Šrímana Suhotry Prabhua. Velmi jsem se obával o jeho zdraví, když jsem ho letos potkal ve Šrídhám Majápuru, ale nemohl jsem si představit, jak závažný byl jeho zdravotní stav, že za krátkou dobu poté navždy opustil tento svět kvůli selhání srdce.

Šrímán Suhotra Prabhu nám všem ukázal, že bez ohledu na všechny překážky na naší cestě oddané služby, se musíme pevně držet procesu, který nám dal Šríla Prabhupáda a neodchýlit se od našeho odhodlání dělat pokrok ve vědomí Krišny za každou cenu. Věřím, že Šrímán Suhotra Prabhu obdržel zvláštní milost Šrí Čaitanyi Maháprabhua a Šríly Prabhupády.

Když jsem s ním dříve cestoval a kázal v mnoha zemích, včetně Rumunska a Islandu, při různých příležitostech vyjádřil touhu svého srdce potěšit Šrílu Prabhupádu speciálním způsobem. Protože byl intelektuálním analytikem a spisovatelem, rád představoval veřejnosti učení Šríly Prabhupády různými způsoby a nikdy se necítil unaven opěvováním Jeho Božské milosti za jakýchkoliv okolností.

Jsem si jistý, že Pán ho obdařil věčným útočištěm u lotosových nohou Šríly Prabhupády. Připojuji se k vám ve sdílení svých vzpomínek na něj a v projevení mého vděku a pokorné

úcty osobě, která obětovala svůj život a svůj poslední dech ve službě našemu věčnému pánu a mistrovi, Šrílovi Prabhupádovi. Třebaže jsem zarmoucen v pocitech odloučení, jsem radostný, že Šrímán Suhotra Prabhu opustil tento svět za nejpříznivějších okolností ve Šrídhám Majápuru, kdy držel džapa málu ve svých rukách.

Váš pokorný služebník
AC. Bhaktivaibhava Swami

Drazí oddaní

S velkou lítostí musíme oznámit odchod Jeho Milosti Suhotry Prabhua z tohoto světa. Od roku 2004, kdy se plně připojil ke gurukule, nepřetržitě pracoval na studijním průvodci ke Šrímad Bhagavatamu, téměř na úkor všeho ostatního.

V úterý 3. dubna, oznámil na své přednášce, že začne měsíční maratón studia a psaní a nebude už mít čas dávat přednášky. Pro Suhotrajího nebylo neobvyklé, že občas pracoval 36 hodin bez přestávky, v soukromí svého pokoje, kde také přijímal prasádám. V sobotu 7. dubna se zmínil, že se jeho mysl nyní stala velice klidnou, když se mohl naprosto ponořit do svého studia, a psaní průvodce k Bhagavatamu. Raději byl sám, když psal a zavolal, když něco potřeboval.

V pondělí 9. dubna, Vagíša Prabhu šel zavolat Suhotru Prabhu, aby si vzal mezinárodní telefonický hovor. Dveře od Suhotrajího pokoje byly zevnitř zamčené a světla zhasnutá. Protože Vagíša Prabhu nedostal žádnou odpověď, násilím otevřel dveře a našel Suhotru Prabhu jak leží na své posteli, se zády opřenými o zeď a s nohama nataženými a překříženými v kotnících. Jeho pravá ruka byla v džapovacím pytlíku a levá po straně jeho těla. Lehký čadar pokrýval jeho tělo a nohy. Třebaže to vypadalo, že Suhotra Prabhu opustil tělo již před nějakou dobou, Vagíša prabhu zavolal Madhava Gaurangu Prabhua, který potvrdil jeho odchod.

Státní lékař shledal viditelné znaky shodné se srdeční zástavou. Poté bylo tělo Suhotry Prabhua převezeno vládními úředníky do Krišna Nagar, za doprovodu Rama Vidžaje Prabhua a Jagannatha Mišry Prabhua a ostatních oddaných z chrámu, na oficiální pitvu. Výsledky pitvy potvrzují původní zprávu. Suhotrají opustil tento svět kvůli rozsáhlému selhání srdce. Jeho tělo bude dáno ke kremaci podle Vaisnavských obřadů, jakmile bude vydáno státními úředníky. My, v Bhaktivedanta Academy, cítíme hlubokou ztrátu Suhotry Prabhua, společně s ostatními oddanými, kteří jsou jeho přátelé a dobrodinci.

Vaši služebníci oddaní z Bhaktivedanta Academy

Jeho Svatost Suhotra dás Tapóvanačári

Jeho Svatost Suhotra dás Tapóvanačári se narodil 5.12. 1950 v Massachussets v USA. Poprvé přišel do kontaktu s ISKCONem v roce 1971. V roce 1972 se stal žákem Jeho Božské Milosti A.Č. Bhaktivédanty Swamiho Prabhupády. Několik prvních let v ISKCONu strávil rozdáváním knih Šríly Prabhupády, nejprve jako člen Rádhá-Dámódara sankírtanové skupiny a poté s BBT Library Party, která se zaměřovala na knihovny.

V roce 1976 navštívil Indii, kde cestoval po posvátných místech a také kázal slávu Pána Krišny. O rok později se usadil v Německu, odkud po nějaké době rozšířil své kázání do východoevropských zemí a do Skandinávie. V letech 1988 až 1991, kdy se stal na příštích 11 let členem GBC, cestoval po celém světě. Jeho oblast, kterou měl na starost, byla Norsko, Finsko, Benelux, Polsko, Česká Republika, Slovensko, Rumunsko, Bulharsko a Řecko. V těchto zemích rozsáhle kázal dáváním přednášek a také dohlížel na rozšiřování ISKCONu.

Byl vyhlášený svou hlubokou znalostí filozofie vědomí Krišny, několik let vedl internetovou konferenci na COMu "Danda" (Otázky a odpovědi). Od poloviny devadesátých let začal psát knihy: Podstata a stín (1996), Transcendentální personalismus (1997), Dimenze dobra a zla (1999). Je i autorem esejí Apasampradáji a Šest systémů védské filozofie. V letech 2003 až 2005 téměř denně publikoval svůj internetový Journal In2-MeC. Zde také publikoval rozsáhlé eseje o védské psychologii, které vydala knižně Bhaktivédantova Akademie v Májápuru několik týdnů před jeho odchodem - Vedanta Psychology (2007).

Od roku 2001 začal trávit více času v Indii, částečně kvůli potížím s depresemi, na něž měl pobyt v Indii blahodárný vliv. Ze stejného důvodu přestal v této době přijímat další žáky. Zároveň začal uctívat svoje osobní šálagrám-šily (Šrí Šrí Džagannáth-Sudaršan), kterým dělal každodenní púdžu a malou ohňovou oběť všude, kam ho jeho kazatelské cesty zavedly. Od března 2003 byl členem "Šástrického konzultačního výboru" (Shastric Advisory Council), který byl vytvořen, aby pomohl GBC reagovat na filozofické výzvy.

Od března 2005 se usídlil ve Šrídhám Májápuru, v Bhaktivédantově Akademii. Zde v této gurukule, kde jsou studenti vyučováni tradičním védským způsobem, dával semináře na Šrímad-Bhágavatam spolu s Jeho Svatostí Bhaktividja-Púrnou Mahárádžem, který byl jeho šikšá guruem a velmi dobrým přítelem. Zpracovával také učební texty pro Šrímad-Bhágavatam a další knihy Šríly Prabhupády, což byla jeho poslední služba, kterou již bohužel nedokončil.

Tento svět opustil v posvátném Šrídhám Májápuru. Jeho tělo bylo nalezeno v jeho pokoji v gurukule v pondělí 9. dubna. Doktor potvrdil, že šlo o přirozenou smrt, patrně zástavu srdce. Ležel v klidu na posteli s růžencem v ruce. Minulé úterý dal úžasnou přednášku na Bhágavatam a žertem řekl: "vychutnávejte si to, dokud můžete". Vysvětlil, že toto bude jeho poslední jarní přednáška, protože se chce intenzivně věnovat psaní. Možná, že skrze něho promluvil Krišna, který naznačoval, že toto bude jeho poslední přednáška už navždy.

Jeho ohromné zásluhy týkající se managementu, rozdávání knih, dávání přednášek a literární činnosti dokazují jeho lásku ke Šrílovi Prabhupádovi. Málokdo zůstal nedotčen jeho extatickými kirtany. Nespočetné množství lidí mu vděčí za to, že je přivedl do kontaktu s vědomím Krišny. Léta jezdil také do České Republiky, kde byl velmi oblíbeným hostem, který nám nyní bude nesmírně chybět. Díky jeho intenzivní snaze vděčíme za to, že se vědomí Krišny ujalo v takové míře i zde, v této zemi. Mnoha oddaným dal cenné pokyny, jak udělat pokrok v duchovním životě. Žil proto, aby pomáhal druhým, což někdy způsobovalo jemu

samotnému těžkosti. Učil nás vlastním příkladem, jak být za všech okolností odevzdaným služebníkem svého duchovního mistra a Krišny. Jeho odchodem ztratil tento svět vzácný drahokam vaišnavy. Naší jedinou útěchou jsou verše Šríly Bhaktivinóda Thákura, který říká:

*Mylně smýšlí ten, kdo říká, že vaišnavové umírají,
Když oni i nadále žijí zvukem!
Vaišnavové umírají, aby žili, a když žijí
Snaží se šířit svaté jméno kolem.*

Ti z nás, kteří cítí hluboké odloučení od Suhotry Maharáje, mohou nalézt útočiště v jeho skvělých přednáškách, řádně okořeněných humorem a nadhledem filozofa, ve kterých nás nabádá, abychom se odpoutali od této dočasné existence plné problémů a vstoupili do světa oddané služby Krišnovi. Tam si ho také Nejvyšší Pán nyní osobně povolal, jak vysvětluje v Bhagavadgítě (18.68 - 69): "Ten, kdo toto největší tajemství vyjevuje oddaným, má zaručeno dosažení čisté oddané služby a nakonec se vrátí ke Mně. Žádný služebník v tomto světě Mi není dražší než on a nikdy Mi nikdo dražší nebude."

Modleme se k Suhotrovi Prabhuovi o milost, ať také nakonec dosáhneme toho sídla, odkud se již nikdo nevrací zpět. Jsme jeho věčnými dlužníky.

Šríla Suhotra Maharája Ki Džaj !!!!!